

Forord

Asatroen bygger på den Nordiske Mytologi samt den reale Asatro og Nordisk "folklore".

Dette er IKKE et forsøg på at gøre nar/underminere eller på anden måde disrespekter den moderne fortolkning og eller dens tilbedere. Dette er os der tager nogen af de myter vi voksede op med ind i vores spil ligesom Marvel og lignende medier gør med Nordisk Mytologi, dog mindre bastardiseret end sidstnævnte.

Om de Asatro

De Asatro står for udvikling af dig selv. Da alle tilbedere har en rolle at spille i det uundgåelige Ragnarok, er den fremmeste måde du kan tilbede guderne at udvikle dine evner så du kan assistere dem ved skæbnens ende. Om det er at blive en brag kriger, en god smed eller lignende, er alle roller af betydning.

De Asatro tilbeder også deres guder ved at blote (IKKE BLOTTE) til dem, altså at ofre noget. Alting kan blottes – mad, våben, husdyr og endda mennesker.

De Asetro kan kendes på deres medaljoner. Alle tilbedere bærer en rund medaljon med en vilkårlig rune i. Runen kan have en betydning, om det er en velsignelse eller en reflektering af din person er op til præsten der skænker dig medaljonen.

De Asatro har mange guder, det er derfor ikke unormalt at specialisere sin tilbedning til en enkel gud afhængigt af dit gøremål. De Asatro tilbeder Ase-gudeslægten. To andre gudeslægter findes også, Vanerne og Jætterne, men ses oftest som fjender af Aserne. Grænsen mellem disse slægter er dog ofte små og ubetydelige, ligesom de er for vores egne slægter, da de ofte gifter sig på tværs af disse slægter.

Opbygning

Religionen er opbygget med højpræster som oftest er blevet taget fra deres forældre fra de var spæde, og trænet til præstegerningen. Ofte vil der være vanskabte og vansirede børn der vil blive taget, da man mener at de er mærkede af guderne. Højpræsterne er de religiøse ledere, og står for arbejdet ved de religiøse festivaler, hvor goder står for den daglige tilbedelse hjemme på bopladsen. Udover højpræsterne, er der Goderne. En gode er, ofte, en høvding, der i dagligdagen står for ofringer, og bønner til guderne. En gode kan derfor som regel give velsignelse og lignende, stå for bønner og messer, men kan ikke lave større ritualer.

Ritualer Og Traditioner

Blotet

Et bål bygges op hvor man kan ofre en ting – ofte et stykke mad – til en selvvalgt gud.

Skålen

Man kan ære guderne ved at udbringe en skål til dem. Det kan være til Odin for visdom. Thor for styrke osv.

Blodfejde og blodhævn

For de Asatro er slægt og ære centralt. Man er derfor forpligtet til at hævne dræb og udåder.

Niddinger

En nidding er en person som har gjort en niddingsdåd. De ses som uærlige mennesker der ingen ære har. Ofte ville det være en højere stående magt der udnævner en som nidding, men kan også udpeges af ”folkedomstolen”.

Kampkaldet

Brøl: For Odin!

Svar: Odin ejer os alle!

Standardbøn

Hil jer Aser

Hil jer Asynjer

Hil dig Jord, der bringer os liv og føde

Skænk os visdom og kloge ord.

Skænk os styrke

Skænk os sejer

Skænk os lykke og ære!

Hil jer Guder!

Indvielser

Hør mig Aser!

Denne (køn) ønsker at træde ind i vore rækker.

(der males en streg på den nytilkomnes ansigt med teaterblod eller lignene)

Gennem blodet kommer styrken.

Lad Thor skænke dig styrken til sejr.

Lad Odin skænke dig visdom!

Lad Freja og Frej skænke dig frugtbarhed!

Rejs dig!

(nytilkomne rejser sig, og siger navnet over den gud, hvis primære beskyttelse vedkommende ønsker)

(gudens navn) Tag imod denne (køn) og beskyt ham/hende!

Skænk ham din magt!

(goden/præsten omfavner nu den nytilkomne, som smider sin ofring af ressourcer ind i ilden, eller på anden måde ofre dem, mens vedkommende siger sin guds navn højt)

Velkommen broder/søster!

Ritual for bryllup

(Parret stilles knælende foran Goden)

Hil jer Aser og Asynjer!

Disse to elskende ønsker jeres gunst.

Odin og Frigg, skænk dem visdommen i ægteskabet!

(Et horn med mjød, off game vand eller lign, bliver hævet op mod himlen)

Thor og Sif skænk dem styrken og kærligheden til at overkomme hjemmets forhindringer!

(Hornet hæves igen)

Frej og Freja, skænk dem frugtbarhed, både af skødet og i marken!

(Hornet hæves en sidste gang, og parret drikker nu af det)

(et bånd bliver bundet om deres hænder)

I Vårs navn vier jeg jer!

Og ønsker jeg er al gudernes lykke

(Parret kan nu kysse)

(Den overskydende mjød bliver hældt ud på jorden som en ofring til Ægir, festens gud)

Og ønsker jeg er al gudernes lykke

(Parret kan nu kysse)

(Den overskydende mjød bliver hældt ud på jorden som en ofring til Ægir, festens gud)

Ved dødsfald i kamp

Odin, se denne kriger.

Tappert har han/hun kæmpet!

Ærefuldt har han/hun mødt sine fjender!

Tag imod ham/hende i Valhal!

Skænk ham/hende en plads i festsalen, og en plads i din hær!

Afsluttende bøn

Må Odin give jer visdom på jeres vej.

Må Thor give jer styrken til at møde hvad end der måtte komme.

Og må Loke give jer mange gode grin på jeres vej

Guder (nogen af dem):

Odin: Gudernes konge, gud for krig, død og klogskab. Også kendt som kongernes gud. Den ældste og første af Aserne, og skabte verdenen fra den døde Ymers krop sammen med hans brødre Vile og Ve.

Frigg: Odins kone, ligesom ham gud for Visdom, men også for helbredelse.

Thor: Den vigtigste af Odins sønner, Gud for styrke, mod, kamp, torden og frugtbarhed. Den stærkeste af guderne og beskytter af Midgård og mennesker. Tager ofte på tur til Jotunheim for at finde eventyr, Gift med Sif.

Frej: Gud af Vaneslægten, Gud for høst, frugtbarhed og vejr. Bror til Freja

Freja: Gudinde af Vaneslægten, Gud for frugtbarhed, fødsel, kærlighed og kamp. Ejer en magisk halskæde, og får halvdelen af de faldne krigere.

Tyr: Den tapreste af guderne. Egentlig jættefødt. Gud for krig og strategi, for styrke, og for mod. Mistede den ene hånd til Fenrisulven.

Sif: Den smukkeste af gudinderne. Har hår af ægte guld. Gift med Thor. Gudinde formødre og for hustruer, for Husholding og fødsel.

Loke: Jættefødt, men blodsbror til Odin. Kendt som en spøgéfugl. Egentlig ikke ond men skaber ofte problemer. Gud for spil, tyveri, morskab, snuhed og kløgt. Ender som gudernes fjende.

Idun: Gudinde for ungdom og styrke. Hun har de magiske æbler som holder Guderne unge og stærke. Gift med Brage.

Brage: Gud for digtere og musikere. Gift med Idun.

Vår: Gudinde for foråret, frugtbarhed og for bryllupper, det er ofte i hendes navn man vier folk.

Balder: Bor i dødsriget. Den smukkeste af guderne. Gud for retfærdighed.

Heimdall: Gudernes vagtpost ved Bifrost. Kan høre græsset gro, og se ulden vokse på fårene. Når han blæser i Gjallarhornet, starter Ragnarok.

Skabelsesberetning

I begyndelsen var der Nifelheim og Muspelheim, og intet andet. Mod nord herskede kulden i Nifelheim og mod syd herskede varmen i Muspelheim. Nifelheim lå koldt og dødt hen, fyldt med tåge og is og kolde floder og kun et væsen levede der, Dragen Nidhug. Muspelheim var et land af ild, så varmt var det, at selv sten kunne smelte, her herskede Surt, ildjætten selvom ikke meget levede her, da alt var i brand eller smeltet.

Før tidernes morgen begyndte da en flod af vand og dis at flyde fra Nifelheim, og en flod af ild, gnister og flydende sten flød fra Muspelheim. Imellem disse to verdener var Ginnungagap. Det store tomrum. Det var sort, for lyset fra muspelheim var ikke tilstrækkeligt til at oplyse det store intet. De to floder flød ud i Ginnungagap, de flød langsomt, men tiden var endnu ikke født, og betød derfor intet.

Langsomt men sikkert fløj de mod hinanden. Endelig mødte de to floder hinanden, og brød ud i røg og damp. Sten blev skabt, og fra dampen rejste sig Ymer, urjætten. Det første væsen af kød og blod. Efter Ymer kom koen Audhumbla. Koen nærrede sig ved at slikke salt af en af de sten, der var blevet skabt, og Ymer nærrede sig med mælk fra dens yver. Sådan var de i lang tid. Ymer kendte ikke andet, og stillede sig tilfreds med at leve sit ensomme liv.

Med sten byggede han sig en verden omend den var gold. Træt lagde ymer sig til at sove. Han lagde sig tæt på Muspelheim, og varmen fik ham til at svede. Og sveden fra hans armhule skabte en mand og en kvinde, og hans fødder avlede en søn. Disse var jætterne, og hurtigt afledede de, Ymers børn, og befolkede det golde Ginnungagap.

Fra stenen begyndte en mands hovede at dukke frem, efterhånden som Audhumbla slikkede. So hans krop, og hans ben, og til sidst var han fri og levende. Denne mand var Burre, og han var ikke af jætteslæggt. Bure fik sønnen Borr af sig selv, og sønnen giftede sig med Jættekvinden Bestla, og med hende fik han tre sønner. Odin, Vile og Ve.

Odin, Vile og Ve besluttede at dræbe Ymer, og således gjorde de. Ymers blod oversvømmede alt, og alle jætterne - undtagen Bergelmer og hans kone - døde. De tre guder tog Ymers krop og kastede den ud i Ginnungagap, og med den skabte de verdenen som vi kender den. Hans kød blev til muld og udgjorde jorden, hans blod blev til havet, hans knogler blev mægtige bjerge og tænder og knoglesplinter blev til sten og klipper. Over verden lagde de hans hjerneskal, der blev den hvælvede himmel, og fire dværge, hvis folk var blevet skabt af de maddiker der var begyndt at æde Ymers kød, blev sat til at holde den oppe, nemlig Nordre, Søndre, Østre og Vestre. De rejste til Muspelheim og derfra bragte de gløder og gnister og satte på himlen til at lyse over verden, og de klareste blev til solen og månen.

Jættekvinden Narfe fik datteren Nat, der var mørk, og hun fødte Asen Delling sønnen Dag, der var lys og skinnende som sin fader. Guderne gav Nat en vogn trukket af hesten Rimfaxe, hvis våde manke efterlader dug i nattens løb. Dag fik en vogn trukket af Skinfaxe, der oplyser himlen og jorden. En mand ved navn Mundilfare havde to smukke og strålende børn, en søn han kaldte Måne og en datter han kaldte Sol. Guderne blev vrede over dette og satte som straf de to børn til at styre vognen med henholdsvis månen og solen. Sols vogn, der trækkes af hestene Årvågen og Alstærk, jages af

ulven Skoll, som en dag vil sluge solen. Månes vogn trækkes af Alsvider og jages af ulven Hate. Derfor bevæger sol og måne sig så hastigt over himlen. Ved ragnarok vil de to Ulve endelig fange deres bytte, og Solen og Månen vil blive opslugt og verdenen vil være mørk, ind til Surt kommer med sine ildjætter og sin brænd.

Og således begyndte vi at tælle tiden. En dag gik Odin, Vile og Ve langs stranden, og da fandt de to træstammer, som var drevet i land. Da de alle tre var mægtige, og holdt af at vise sig, begyndte de straks at diskutere hvem der var bedst med en kniv. De gik straks i stand med at snitte, og de to stammer to form efter den form Aser og Asynjer havde. Kort efter de var blevet færdige, kom de atter op og skændes. Nu var det troldomskunst de ville overgå hinanden i, for de kunne ikke blive enige om hvem der havde været bedst med kniven. Odin gav dem ånde og liv med sine troldomsord, Vile gav dem forstand og førlighed med sin og Ve gav dem sanserne til at opfatte alting. De to stammer rejste sig nu, og lignede Aserne, men havde ikke deres magt. De tre kaldte dem mennesker, mand og kvinde, og Gav manden navnet Ask, og kvinden blev kaldt Embla. Disse to gik nu ud og levede i den verden guderne havde skabt.

Herefter satte guderne et hegn af Ymers øjenvipper, så menneskene kunne leve i fred for jætterne. Dette sted kaldte de Midgård. Landet uden for kaldtes for Udgård eller Jotunheim - jætternes hjem. Til sig selv skabte guderne Asgård midt i menneskenes land, men højt hævet over dette. Fra Asgård og til Midgård er regnbuebroen Bifrost, som kun guderne kan bruge, når de vil fra det ene rige til det andet.

Igennem alle disse verdener vokser Træet Yggdrasil. Ingen ved hvorfra det kommer. Men det forbinder os alle, dets rødder går dybt ned i underverdenen, og forbinder Midgårds muld med Jotunheim, og dets stamme vokser op igennem Asgård.